

зет на Стефан Първовенчани. - Беднѣж кан Тули получил в дар тѣкмо десет чувала!

- Те са непобедими... - въздѣхна кастрофилакт Добрил и сви гѣс- тите си рижи вежди. - Когато яздят те могат да улучат хвѣрчаца птица от три поприща разстояние. А лѣковете им са страшно тежки. С едри, чи- личени стрели, които свалят с един удар медуна или тигър.

- А жестокостта им е без граница... - прибави саваста на Арбанон - Грегориос Камонас, който пѣк водеше по-голямата дѣщеря на Стефан Първовенчани: Комнения. - Когато нямало вече кого да колят, отваряли гробовете и подпалвали кости и ковчези...

- Когато се родил Чингиз хан, в дясната си рѣка стискал съсирена кръв... И племето му се възрадваше на поличбата, която жреците оповес тили: бъдещ завоевател... - каза Йоан Асен. - Дано нам бъде спестен жребия да видим плодните си равнини пометени от дивите му орди... - Той се прекръсти и промени разговора. - Научаваме, че император Фрид- рих прехвѣрлил правата си върху Солунското наследство връз младия Бонифацио Монферато, сина на покойния Гулиелмо.

А из великолепните зали на новопостроения палат, бляскавата тѣл- па се разхождаше, разглеждаше удивена красотата на царския дом, из- кусната живопис по стените, тѣнката изработка на скѣпите мозайки, цен- ността на мраморните колони. Дубровнишките представители будеха любо- питство с диплестите си наметки от тосканска коприна, с пѣстрите рубли на дамите си, облечени в тѣкан от Лукка. Българският свенливо ги доб- лижаваха, вглеждаха се в изящните везби от жички чисто злато, които изобразяваха стилизирани рози, змейове и леопарди, питаха за цената на скѣпия пурпур и килимите от Арас.

Най-много млади момичета се бяха събрали около стройната снага на светлоокия царев брат, чиято зелена севастократорска мантия чудно оти- ваше на русите му коси. С гордо отнетнато назад чело, той поглеждаше